

## UZASADNIENIE

### **wyroku z dnia 4 czerwca 2019 r.**

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł dnia 31 października 2018 r. (k. 2) pozew o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej M. C. kwoty 9.432,38 złotych wraz z odsetkami umownymi od kwoty 7.500 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, odsetkami ustawowymi za opóźnienie od pozostałej kwoty liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł oraz kosztów sądowych w kwocie 118 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, że nabył wierzycelność na podstawie umowy cesji z dnia 20 kwietnia 2018 roku od pierwotnego wierzyciela (...) sp. z o.o. w W., z którym pozwana zawarła umowę pożyczki. Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy, w szczególności nie zwróciła pobranych środków pieniężnych (pozew, k. 2-8).

Pozwana M. C. wносиła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że powód nie wykazał należycie, iż nabył przedmiotową wierzycelność, że do zawarcia umowy pożyczki doszło – gdyż na umowie brak podpisu pożyczkobiorcy. Pozwana zaznaczyła, że otrzymała od poprzednika prawnego powoda w latach 2014-2017 kwotę 77.950 zł, a spłaciła kwotę 87.401,50 zł, co powoduje, że jej zobowiązanie względem powoda wygasło w całości (odpowiedź na pozew, k. 93-94v).

### **Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:**

Dnia 17 października 2017 roku została zawarta pomiędzy (...) sp. z o.o. w W. a M. C. umowa pożyczki (...)PL na kwotę 7500 zł (Kwota P. – Limit Ogólny). Zgodnie z nią: Umowa P. zawarta jest na czas określony do dnia całkowitej spłaty Kwoty Wyплаconej wraz z należnymi odsetkami, opłatami i prowizjami wynikającymi z Umowy. Pożyczka Limitu (...) udzielona jest na czas określony do dnia Terminu spłaty P. Limitu (...), wskazanego w Tabeli z Warunkami P. z uwzględnieniem postanowień § 10 oraz § 9 Umowy. Kwota Wyплаcona jest udzielona na czas określony do dnia Terminu spłaty P. Kwoty Wyплаconej, wskazanego w Tabeli nr 2, z uwzględnieniem postanowień § 10 oraz § 9 Umowy (§ 2 ust. 4-6). Za dzień zawarcia Umowy Strony uznają dzień przekazania kwoty P. na Rachunek Bankowy Pożyczkobiorcy (ust. 13). Warunkiem zawarcia Umowy za pośrednictwem Strony Internetowej oraz udzielenia P. jest uprzednie utworzenie przez Pożyczkobiorcę Profilu Klienta na S. Internetowej i posiadanie przez Pożyczkobiorcę aktywnego Profilu Klienta. Po utworzeniu przez Pożyczkobiorcę Profilu Klienta na S. Internetowej, Pożyczkobiorca, celem weryfikacji danych oraz potwierdzenia numeru Rachunku Bankowego Pożyczkobiorcy, zobowiązany jest do dokonania jednorazowego przelewu w kwocie 0,01 PLN (słownie: jeden grosz) tytułem Opłaty rejestracyjnej. W przypadku wykonania przez Pożyczkobiorcę przelewu tytułem Opłaty rejestracyjnej przy wykorzystaniu dostępnego na S. Internetowej Systemu (...) Opłata rejestracyjna wynosi 1 PLN. Po otrzymaniu od Pożyczkobiorcy Opłaty rejestracyjnej, a także po zweryfikowaniu danych podanych przez Pożyczkobiorcę podczas utworzenia Profilu Klienta na S. Internetowej, Pożyczkodawca lub P. Kredytowy informuje Pożyczkobiorcę o wyniku dokonanej weryfikacji, poprzez wysłanie wiadomości SMS lub poprzez wysłanie wiadomości na adres e-mail podany przez Pożyczkobiorcę podczas tworzenia Profilu Klienta (§ 4 ust. 1, 5, 8). Po wydaniu pozytywnej decyzji o udzieleniu P., Pożyczkodawca bezzwłocznie, w terminie nie dłuższym niż 72 godziny, przekazuje przelewem bankowym Kwotę Wyплаconą na Rachunek Bankowy Pożyczkobiorcy. Pożyczkobiorca, niezwłocznie po zawarciu Umowy i udzieleniu P. na podstawie Wniosku o Pożyczkę oraz po otrzymaniu drogą elektroniczną dokumentów, o których mowa w ust. 4 powyżej, jest zobowiązany odesłać Pożyczkodawcy drogą pocztową lub elektroniczną podpisany własnoręcznie lub opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu, egzemplarz Umowy. Podpisanie dokumentu Umowy przez Pożyczkobiorcę oznacza jednocześnie dodatkowe pisemne potwierdzenie poprawności danych osobowych Pożyczkobiorcy zawartych w dokumencie Umowy (§ 5 ust. 3, 5). Pożyczkobiorca zobowiązuje się do zapłaty na Rachunek Bankowy Pożyczkodawcy łącznej kwoty

wszystkich prowizji, odsetek i opłat określonych w Umowie, w tym tytułem: a) Prowizji za udzielenie P. – Kwoty Wyplaconej, b) Odsetek naliczonych od P. – Kwoty Wyplaconej, c) Prowizji za przedłużenie okresu spłaty P., w przypadku wyboru przez Pożyczkobiorcę przedłużenia okresu spłaty P. oraz d) Prowizji za uzupełnienie Kwoty Wyplaconej z Kwoty do Wyplaty w ramach dostępnego Limitu (...) w przypadku uzupełnienia Kwoty Wyplaconej (§ 6 ust. 1). Pożyczkobiorca zobowiązuje się do spłaty P. w Terminie Spłaty P. Limitu (...). W tytule przelewu Pożyczkobiorca powinien wpisać następujące zdanie: „Spłata pożyczki nr \_\_\_” [należy wpisać nr P. udzielonej przez Pożyczkodawcę]. lub „Spłata pożyczki nr P. \_\_\_” [należy wpisać nr P. Pożyczkobiorcy]. (§ 7 ust. 1, 3). W przypadku opóźnienia w spłacie P., Pożyczkodawca zastrzega sobie możliwość naliczenia odsetek za czas opóźnienia w wysokości równej dwukrotności sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych (odsetki maksymalne za opóźnienie) (§ 9 ust. 1).

Kwota P. – Limitu (...) wyniosła 7.500 zł, Całkowity koszt P. – 1.350 zł (w tym Prowizji za udzielenie P. – 1.288,40 zł, Odsetki – 61,60 zł), Termin Spłaty pożyczki określono zaś na 16 listopada 2017 r.

Dowód: Umowa P. z załącznikami k. 76-81; przelew potwierdzający rejestrację, k. 85.

Na konto M. C. zostały przelane tytułem umowy z dnia 17 października 2017 roku następujące kwoty: dnia 22 października 2017 r. – 1.500 zł, dnia 19 października 2017 r. – 3.000 zł, dnia 17 października 2017 r. – 3.000 zł

Dowód: potwierdzenia przelewów, k. 82-84; historia rachunku, k. 95-100v.

Tytułem spłaty pożyczki z umowy (...) M. C. nie wpłaciła na rachunek pożyczkodawcy żadnej kwoty w okresie ustalonym umową.

Dowód: historia rachunku, k. 95-100v i k. 101-104.

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 20 kwietnia 2018 roku (...) sp. z o.o. w W. dokonała przelewu wierzytelności pieniężnych (wymienionych w ust. 1 tej umowy) szczegółowo określonych w załączniku nr 3 do umowy w stosunku do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, zawartych między dłużnikami a spółką (...) sp. z o.o. w tym wierzytelność z umowy (...) na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W..

Dowód: umowa cesji z załącznikiem k.32-73.

M. C. została zawiadomiona o przelewie wierzytelności pismem z dnia 20 kwietnia 2018 r., a wezwaniem z dnia 27 kwietnia 2018 r. wierzyciel wezwał ją do spłaty wierzytelności w kwocie 9.174,92 zł.

Dowód: zawiadomienie, k. 74; wezwanie, k. 75.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie w/w dokumentów przedłożonych przez strony sporu, w tym na podstawie umów: cesji wierzytelności (wyciągu poświadczonego za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda) oraz pożyczki (kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda), mimo że dokumenty te, a zwłaszcza skutki z nich wypływające dla pozwanej, były kwestionowane przez stronę pozwaną. Podkreślić trzeba bowiem, że w zakresie umowy przelewu wierzytelności przysługującej pożyczkodawcy na rzecz pozwanej, to z całokształtu dokumentów, w tym treści samego wyciągu umowy i załączników do niej (w tym notarialnych poświadczeń), wynika, że do zawarcia umowy cesji dnia 20 kwietnia 2018 roku doszło, a jej przedmiotem była wierzytelność przysługująca zbywcy względem pozwanej wynikająca z umowy z dnia 17 października 2017 roku. Odnośnie zaś umowy pożyczki, to fakt zawarcia i obowiązywania tej umowy pomiędzy stronami niniejszego postępowania jako wyrażającej zgodne oświadczenia woli stron procesu Sąd ustalił w oparciu także o inne dowody z dokumentów, w tym przede wszystkim potwierdzenie kwoty przelewu jednorazowego w kwocie 0,01 PLN tytułem opłaty rejestracyjnej oraz historię rachunku przedstawioną przez pozwaną. Ich treść jednoznacznie wskazywała na to, że do zawarcia kwestionowanej umowy pożyczki doszło. Wobec tego dla oceny tej okoliczności bez znaczenia pozostawało to, że dokonano tego na formularzu, który poza danymi osobowymi pozwanej, stanowił gotowy wzorzec

umowny i nie został opatrzony podpisem żadnej ze stron. Podkreślić trzeba bowiem, że do skuteczności zawarcia umowy pożyczki nie jest zastrzeżona forma pisemna. Wobec tego dowód z tego dokumentu również stanowił podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. W szczególności wynikający z umowy obowiązek odesłania przez pozwaną podpisanego własnoręcznie egzemplarza umowy nie został zastrzeżony pod rygorem nieważności umowy (§ 5 ust. 5), jak podnosiła pozwana. Z treści tego zapisu wynika jedynie, że podpisanie dokumentu przez pożyczkobiorcę stanowi jednocześnie dodatkowe pisemne potwierdzenie poprawności danych osobowych pożyczkobiorcy zawartych w dokumencie umowy.

### **Sąd Rejonowy zważył, co następuje:**

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W sprawie niniejszej powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. (dalej też Fundusz) wnosił o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej M. C. kwoty 9.432,38 złotych tytułem wierzytelności, która przysługiwała jego poprzednikowi prawnemu (...) sp. z o.o. w W. względem pozwanej na podstawie umowy pożyczki z dnia 17 października 2017 roku, a którą nabył na podstawie umowy cesji z dnia 20 kwietnia 2018 roku.

Pozwana M. C. wносиła o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że powód nie wykazał swej legitymacji czynnej, ani tego, że do zawarcia umowy pożyczki doszło, a ponadto wskazywała na to, iż spłaciła kwotę pożyczki, co powoduje, że jej zobowiązanie względem powoda wygasło w całości

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu pozwanej dotyczącego braku legitymacji czynnej powoda w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu powód należycie wykazał legitymację czynną. Powód przedłożył bowiem dowody z dokumentów, które w sposób wystarczający wykazały tę okoliczność.

W szczególności chodzi o umowę przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 20 kwietnia 2018 roku. Z treści tego dokumentu wynika, że (...) sp. z o.o. dokonało na rzecz powoda przelewu wierzytelności pieniężnych (wymienionych w ust. 1 tej umowy) szczegółowo określonych w załączniku nr 3 do umowy w stosunku do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, zawartych między dłużnikami a spółką (...) sp. z o.o. Z wyciągu z załącznika do tejże umowy wynika zaś, że w ramach wierzytelności objętych przelewem strony uwzględniły również tę, która przysługiwała tego dnia zbywcy względem pozwanej tj. wynikającą z umowy (...).

Podkreślić trzeba, że wydruk fragmentu z wyciągu wierzytelności został opatrzony automatycznie m.in. datą sporządzenia dokumentu, danymi umowy cesji, a także potwierdzony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda, co w ocenie Sądu - wobec braku jakichkolwiek dowodów mogących podważyć autentyczność i prawdziwość tego dokumentu, jest wystarczające do uznania, że do cesji wierzytelności doszło. Wskazać trzeba, że zgodnie z art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Z kolei, art. 510 § 1 k.c. przewiduje, że umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły.

Konstrukcja przelewu wierzytelności opiera się na założeniu, że pozycja dłużnika w wyniku cesji nie ulega zmianie (podobnie jak dotychczas, dłużnik ma obowiązek spełnić świadczenie w niezmienionej postaci, jedynie tylko na rzecz innego podmiotu). Zaznaczyć trzeba, że wierzytelność będąca przedmiotem przelewu musi istnieć. Nieistnienie wierzytelności czyni umowę przelewu nieskuteczną prawnie. Dopuszczalna jest natomiast cesja wierzytelności przedawnionych, jak również wywodzących się ze stosunków zobowiązaniowych, których źródłem jest czynność prawna dotknięta wadą (z wyjątkiem tych, skutkujących sankcją nieważności). W przypadku przelewu wierzytelności spornych, których istnienie lub też jedynie wysokość jest kwestionowana przez dłużnika, ryzyko ewentualnych następstw ustalenia, że dana wierzytelność nie istnieje (przysługuje w innej sumie) spada na nabywcę. Należy bowiem

pamiętać, że cesjonariusz nie nabędzie na skutek przelewu uprawnień w większym zakresie, niż przysługiwały dotąd cedentowi.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na to, iż powód nabył wiarygodność widniejącą w załączniku do umowy przelewu wiarygodności i tym samym miał legitymację czynną w niniejszym procesie, natomiast kwestią wymagającą ustalenia było to, czy wiarygodność będąca przedmiotem przelewu rzeczywiście istniała, skoro pozwana także i tę okoliczność kwestionowała.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie potwierdzał, że do zawarcia umowy pożyczki doszło, a pożyczkodawca wywiązał się ze swojego zobowiązania i przelał na konto pozwanej kwotę pożyczki, co z kolei zaktualizowało po stronie pozwanej obowiązki wskazane w umowie.

Powyższe okoliczności potwierdza analiza treści historii rachunku bankowego pozwanej oraz potwierdzenia przelewów przedłożone przez powoda. Przede wszystkim z treści umowy (§ 4) wynika, że warunkiem jej zawarcia było uprzednie utworzenie przez pozwaną Profilu Klienta na S. Internetowej i posiadanie przez nią aktywnego Profilu Klienta oraz dokonanie jednorazowego przelewu w kwocie 0,01 zł tytułem opłaty rejestracyjnej. Z potwierdzenia przelewu dokonanego przez pozwaną na konto pożyczkodawcy wynika, że pozwana dokonała w/w opłaty rejestracyjnej. Ponadto, potwierdzenia przelewów przedstawione przez powoda oraz zapis historii rachunku pozwanej potwierdzają, że (...) sp. z o.o. przelał na konto pozwanej kwotę pożyczki, tj. łącznie 7.500 zł. Nie ulega wątpliwości zatem, że strony miały wolę zawarcia przedmiotowej umowy, że jedna z nich wywiązała się ze swych zobowiązań. Podpisanie dokumentu umowy przez pozwaną nie stanowiło natomiast warunku niezbędnego do zawarcia przez strony przedmiotowej umowy, albowiem umowa miała charakter umowy zawieranej na odległość. Spełnienie warunków określonych w § 4 i 5 tej umowy wystarczało zatem do jej zawarcia. Natomiast samo podpisanie dokumentu umowy przez pozwaną miało stanowić dodatkowe pisemne potwierdzenie poprawności danych osobowych Pożyczkobiorcy zawartych w dokumencie umowy, co zresztą wynika z § 5 ust. 5 umowy, nie zaś stanowić warunek dojścia umowy do skutku.

Wobec tego, że do zawarcia umowy doszło, a pożyczkodawca spełnił swoje zobowiązania wynikające z umowy, pozwana była zobowiązana do spłaty kwoty pożyczki wraz odsetkami i kosztami wskazanymi w umowie w terminie określonym w umowie, czego jednakże nie uczyniła.

Pozwana co prawda utrzymywała w toku procesu, że dokonała na rzecz pożyczkodawcy spłaty całej kwoty zadłużenia, jednakże z przedstawionej przez nią historii rachunku wynika, że pozwana w okresie objętym wyciągami uiszczała na rzecz pożyczkodawcy wyłącznie kwoty stanowiące spłatę innych pożyczek. Żadna wpłata w tytule przelewu nie była opatrzona opisem odwołującym się do daty umowy czy numeru umowy objętej sporem w niniejszej sprawie. Pozwana na potwierdzenie swych twierdzeń odnośnie spłaty zadłużenia z tytułu umowy z dnia 17 października 2017 roku nie przedstawiła żadnych innych dowodów. Zważyć należy, iż proces cywilny jest procesem kontradyktoryjnym, a co za tym idzie strony zobowiązane są do przedstawiania okoliczności związanych z toczącym się postępowaniem oraz dowodów na ich poparcie. Przy czym strony muszą mieć świadomość, że w razie nie sprostania ciężarowi dowodu to na nich spadają wszelkie negatywne konsekwencje, związane w szczególności z oddaleniem powództwa i obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania stronie przeciwnej. Stosownie bowiem do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne. Reguła ta została również powtórzona w kodeksie postępowania cywilnego w art. 232 k.p.c., który stanowi, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Należy zatem przyjąć, że strona ma obowiązek wyraźnego powołania konkretnego środka dowodowego. Powiązanie tej regulacji z art. 6 k.c. prowadzi do wniosku, że ciężar udowodnienia twierdzenia o istnieniu określonego faktu spoczywa na tej stronie, która podnosi takie twierdzenia, a nie na tej która im zaprzecza.

Strona pozwana nie podolała ciężarowi dowodowemu wykazania zaspokojenia swego wierzyciela. Zdaniem Sądu brak jakichkolwiek dowodów potwierdzających stanowisko strony pozwanej w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę wszystkie wskazane okoliczności należy uznać, że powód należycie wykazał swoje roszczenie tak co do zasady jak i wysokości.

Sąd zasądził zatem od pozwanej na rzecz powoda całą dochodzoną kwotę, tj. 9.432,38 zł wraz z odsetkami zgodnie z żądaniem pozwu, tj. odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 7.500,00 zł od dnia 31 października 2018 roku do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.932,38 zł od dnia 31 października 2018 roku do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem powoda na podstawie art. 481 § 1 k.c. Stosownie do jego treści, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Stronie powodowej należały się odsetki od dnia wniesienia pozwu, tj. 31 października 2018 r., która to data nie była kwestionowana przez pozwaną. Co więcej, należy zauważyć, że przed wniesieniem pozwu powód wzywał pozwaną do spłaty zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki. Wobec tego, należy uznać, że w dniu wniesienia pozwu pozwana miała świadomość co do swego długu wobec powoda, a mimo tego nie dokonała spłaty. Ponadto z samej treści umowy pożyczki wynikał termin jej spłaty, którego pozwana nie dochowała.

O kosztach orzeczono zgodnie z treścią art. 98 § 1 i 3 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, skoro powództwo uwzględnione zostało w całości, to pozwana zobowiązana jest pokryć koszty procesu. Na koszty uiszczone przez stronę powodową złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 300 zł, opłata od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 1.800 zł zgodnie z § 2 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804 ze zm.). Sąd zasądził więc od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.117 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Barbara Syta-Latała

## ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

27.06.2019 r.

SSR Barbara Syta-Latała